

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Caput Tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

præcipuam dant rationem cur sine calceis templum sit intrandum, quia id Mofi præcepit Deus. In Gemara Babylonica ad ea verba Mafsechoth Berachoth quæ superius à nobis adducta sunt, post alia, quæ in templo vetita disputant, de calceo tandem concludunt. ומה כוונתו כי דרך כבודו אמרה ומה כוונתו של געלק כוונתו רגלך Sed qui t de calceamentis, cum in iis nullus sit contemptus? dixit lex: solve calceamenta de pedibus tuis. Quæ eadem ratio Christianos Æthiopes permovet, ut templa non adeant nisi discalceati, uti refert eorum Legatus apud Damianum Goenssem. *Nobis non datur potestas templum adeundi nisi nudis pedibus, neque nobis licet in ipso ridere, loqui, ambulare, quia templa similia sunt monti Sinai, ubi dominus Mofi dixit: solve calceamentum, &c.*

CAPUT TERTIUM.

Gentilium sacerdotes, licet aliquando discalceati, tamen ut plurimum calceati rem divinam fecerunt

fecerunt. Sacerdotes Hebraorum non nisi nudipedes sacra peregerunt. Lex de sacris vestibus Exod. 28. In ea calcei non memorantur. Sacerdotes pluribus vestibus non induebantur, quam Deus praeceperat. Unde nec calceos in sacris habuerunt. Quod etiam evincitur ex eorum lotionibus in atrio. Conclave sacerdotum in quo pavimento calefacto hiberno tempore inambulabant. Sacerdotum morbi vel praecipue oriebantur, quod nudis pedibus in pavimento starent. Quod ob sanctitatem loci ab iis exigebatur. Non vero ob eam rationem quam Stukkius innuere videtur. Multo minus ob eam quam non omnino improbat Johannes Braunius. Aaron male cum calceis exhibetur in tabulis quibusdam. Insignis Plutarchi error, qui Pontificem

cem

cem Hebraorum καὶ ὁμοίως sacra fecisse tradit, refellitur.

I.

A *ἄποδντ & ἰοε κ; ωεσ κ; υνδ, Nu-*
dis pedibus sacrificia & adora,
 olim fuisse Pythagoræ Symbolum
 ex Jamblichō discimus. Putavit
 nempe vir Deorum observantissi-
 mus, id exigere sacrorum religio-
 nem, ut nudis pedibus res fiat
 divina. Quod tamen a sacerdoti-
 bus gentilium non ita semper ob-
 servatum fuit. Nam licet sæpius
 sacra fecerint discalceati, tamen ut
 plurimum calceati sacrificarunt.

Strabo l. 7. Strabo quidem Germanorum sa-
Sil. Ital. cerdotes γυμνοπόδας tradit, & Silius
de bel. Italicus Herculis Sacerdotes nudi-
Pun. l. 3. pedes describit, quomodo Druidas
Celtes in ex vetustissimo templi cujusdam
Norimb. saxo Cunradus Celtes sistit, &
cap. 3. Herodian. alios sacerdotes in antiquis mar-
l. 5. de Sacrif moribus reperimus: Sacerdotes
Eliogabali. Herod. tamen Phænicum calceis lineis usos
apud Herodianum deprehendimus,
l. 2. c. 7. Braun. de & Ægyptios gestasse ἰποδντ βό-
Vest Sac Hebr. l. 1. ελα α, calceos papyraceos, ex hiero-
cap. 3. doto discimus, quomodo complu-
 res

Jamb. de
vita Pyth.
Symb. 3.

Strabo l. 7.
Sil. Ital.
de bel.
Pun. l. 3.
Celtes in
Norimb.
cap. 3.
Herodian.
l. 5. de
Sacrif
Eliogabali.
Herod.
l. 2. c. 7.
Braun. de
Vest Sac
Hebr. l. 1.
cap. 3.

res Sacerdotes calceati in antiquis nummis & marmoribus visuntur. Qua de re plura jam dudum monuerunt viri eruditissimi, & nuperime multa congescit Johannes Braunius, in eximio opere de vestitu sacerdotum Hebræorum.

II. Apud Hebræos summa religione observatum fuit, ut non nisi nudipedes rem divinam peragerent sacerdotes. Cujus rei non leve argumentum est, quod inter vestes, quibus indui Sacerdotes supremum Numen præcepit, calcei non numerantur. Extat lex de vestibus sacris, quibus Deus indui voluit tum summum Pontificem, tum reliquos sacerdotes, cum sacris operarentur. Vestes illæ fuerunt *Ephod, Pectorale, Pallium, Aurea lamina Tunica, Cidaris, Balteus, Feminalia*. Sed qui sacerdotibus vestiendi modum præscripsit Deus calceos iis non indulfit. Voluit scilicet ut nudis pedibus sacris operarentur, nisi quod tunica utcumque essent tecti. Quod sane ostendit Hebræorum sacerdotes calceis caruisse, quia cum vestibus sacris nusquam memorantur. Diserte

Exod. 28.

ferte

Exod. 28. 4. ferte Deus dixit *hisce vestibus sacerdotio fungentur mihi.* Ut plane calcei fuerint vetiti. Quod etiam Greg. Nys. doctè observavit Gregorius Nyssinus, qui sacerdotes Hebræorum nudis pedibus templum ingredi solitos ex eo animadvertit, quia cum Dominus in antiqua lege cunctis membris sacerdotalibus ornamenta pulcherrima præscripsisset conficienda, nullam tamen de pedum calceamentis fecerit mentionem: *Volens, inquit, hoc ipsum pedi sacerdotali cultus pulcherrimi loco esse, quod ab omni tegumento nudus ac immunis esset, quia scilicet istis, in sacro consistendum pavimento.*

III. Hoc quam maxime ex eo confirmatur, quia plura vestimenta, quam præceperat Deus inter ministrandum induere, nefas fuit. Observant plurima Judæorum magistri de sacerdote quem vocant *חסר גדים* deficientem vestibus, & *גדים יתר* qui redundat vestibus, & utrumque à sacris arcendum volunt. Sacerdotium nempe putant illegitimum, cum sacerdos ministerium obit sine quadam ex illis vestibus quas mandavit Deus, puta femi-
nalibus

LIBER SECUNDUS. 265

nalibus, aut balteo, aut cidari, aut tunica, itemque cum aliquo vestimento duplici est indutus, puta duabus tunicis aut balteis. Quia ad eo solliciti sunt Judæorum magistri, ne quis sacerdotio fungeretur pluribus vestibus amictus, quam lex divina postulabat, ut inter vestes superfluas quibus ministrare nefas, minutissima quæque reputent, *emplastra* scilicet & *ligamenta* in digitis, aut alia aliqua corporis parte. Videri possunt quæ ex Massecheth Zebachim in Gamara, itemque Barthenora & Mose Maimonide prolixius observavit vir eruditissimus Johannes Braunius. Imo Sacerdotibus nudis pedibus super pavimento standum volunt, ut si quis inter ministrandum forte stetit vel super vestem aliquam, vel aliud instrumentum, quod forte jacebat, aut super bestiam, aut agnum imo vel super pedes socii, totum sacrificium illegitimum fuisset, uti ex eodem codice Zebachim, & Mose Maimonide, Braunius notavit. Hæc quidem superstitiose à verpis observata sunt. Magistri scilicet

Braun. de
Vest. Sac.
Hebr. l. i.
cap. 3.

M inep-

ineptissimi multa comminiscuntur, quibus ostendunt se τὸ κάναπα διωλιγῆεν. Tamen cum hæc caveant tam sollicitè Rabbini, sacerdotes olim non nisi nudipedes sacris ministrasse, & nullis calceis aut pedum integumentis in templo usus, constare potest.

Exod. 30.
19. 20.

IV. Idem docent Sacerdotum lotiones, quæ in Atrio fiebant, Sacerdotibus, cum tabernaculum aut templum essent ingressuri, ubi Thymiana Domino in altari esset offerendum, in mari æneo pedes lavare lex divina præcepit. Ita enim legimus. *Et missa aqua lavabunt in eo (mari nempe æneo) Aaron & filii ejus, manus suas ac pedes, quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii, & quando accessuri sunt ad altare, ut offerant in eo Thymiana Domino, &c.* Fit quidem solius lotionis mentio, ad quam sacerdotes, sacris perficiendis sese accingentes, tenebantur. Inde tamen concludi sat evidenter potest sacerdotes, sacris operantes, discalceatos fuisse. Quis nescit, lotionem tam solemnem, nisi calceamentis, siquidem illis alias uterentur

tur, prius exutis, peragi non potuisse? Sane ante lavandum, *immundissimam pedum tutelam*, removere sacerdotes decuit. Quis credat sacerdotes, postquam loti fuerunt, calceamenta pedibus suis induisse, & non potius sibi persuadeat discalceatos & sacrificasse, & alia munia sacra perfecisse, cum inter eorum vestitum, quem ipse Deus præscripsit, nusquam calcei appareant, & vel ii, qui apud Hebræos sacerdotes non fuerunt, sed tantum privati, & ut ita dicam, profani homines, templum non adirent nisi discalceati. Atque hoc ex eo robur accipit, quod Talmudici referant conclave fuisse peculiare, in quo sacerdotes, qui non nisi nudipedes in templo poterant versari, hyberno præsertim tempore calefieri poterant citius, pavimento calefacto inambulantes. Videri potest Codex Middoth, in quo describitur בית המוקד *locus incendii, sive focarium*, de quo notavit hæc vir nobilissimus & eximius Constantinus l'Empereur. *Ab ardendo nomen habet hæc structura, quod ibi*

Middoth
cap. i. § 6.
& ad eum
l'Emper.

M 2

perpe-

perpetuo lignorum strues arderet, idque in usum sacerdotum, quo paratum semper haberent ignem, quandoquidem discalceatis pedibus in loco sancto versari tenebantur. Itemque ex eo, quod delecti sunt qui publice sacerdotum curarent valetudinem. At causa vel præcipua morborum fuit, quod nudis pedibus in pavimento starent. Ita Batthenora inter varias causas, unde sacerdotes dolore viscerum laborarent, vel primam ponit: לפי שהכהנים היו חללים על הרצפה quod sacerdotes incederent discalceati super pavementum. Jam si Theodoretum rogemus, qua ratione oporteat sacerdotes in Tabernaculo deservire? respondebit: nudis pedibus istos sacrificia divina peregisse.

Theodor.
in Exod. 3.
Quæst. 7.

V. Neque ratio est obscura, cur pedes sacerdotum calceis non muniverit Deus, & sacerdotes in templo versati sint discalceati. Voluit enim hoc Deus ob eandem rationem, ob quam Mosi atque Josuæ iussit, ut calceos extraherent, quia locus, in quo stabant, ob singularem ipsius præsentiam, sacer erat. Quam rationem R. Moses Bar Nach-

Nachman Gerundensis annotavit, sane verissima est & unica hujus instituti causa. Nam explosa est eorum opinio qui putant sacerdotibus calceos fuisse prohibitos, quia ex cadaverum pellibus constabant, quæ secundum legem immundæ haberi poterant, quod videtur innuere vir doctissimus Wilhelmus Stukius, cum non necesse sit. ut sacerdotes calceos haberent ex animalium pellibus, & pelles animalium minime immundæ secundum legem fuerint, uti vel ex eo constat quod ipsum Tabernaculum, & omnia ipsius vasa pellibus olim tegebantur. Videri possunt, quæ nos superius notavimus de pellibus ~~orum~~, quibus Tabernaculum tectum fuit, quæque super arcam & mensam & candelabrum, & altare æneum & omnia vasa ejus expandi jubentur. Nisi cadavera de morticinis intelligantur, Ex quorum pellibus utique non necesse fuit ut calcei conficerentur, cum alia materia suppeteret abunde. Pariter non placet quod alii dicunt, nullos fuisse calceos sacerdotibus, ut in templo moram & abstinentioniam ab

Stuk. Ant.
conviv. l. 2.
cap. 27.

lib. 1. c. 3.

M 3. extra-

extraneis negotiis sic imperatam scient, quoniam domestica opera nudis pedibus, forensia calceati curabant, quam rationem se non omnino improbare posse vir pereruditus Johannes Braunius dicit. Hoc enim nimis longe petitum, & allegoricum est. Sacerdotes quamdiu in Templo occupati erant, reputari domi esse, & rem patris coelestis curare, unde etiam Christus, qui in Templo inter doctores sedebat, dixit ἐν τοῖς τῆς πατρὸς μου οἴκῳ εἶναι με, adeoque calceos gestare non debuisse, ut nulli alii negotio intricari, vir doctus quidem monet. Sed hæc istius ritus ratio, nimis profecto jejuna foret, & , ut verè dicam, frigida. Nam quod addit: Hinc non tantum calceos deponere jubentur, sed & baculum, quo inter perigrinandum per vias uterentur, nec pecuniam, nec crumenam, aut linteam, quo pecuniam involverent, secum ferre licebat, his enim uti solebant iter facientes, & ii qui negotiis urbanis inhærebant, eam rationem nihil omnino juvat. Quis quæso! sibi persuadebit hæc eam ob causam vel instituta, vel ab Hebræorum sacerdotibus observata, ut homines

Braun. de
Vest. Sac.
Hebr. l. 1.
cap. 3.

LIBER SECUNDUS. 271

homines referrent qui domi munia
 sua discalceati obeunt, aut sine
 baculis, crumena, aut linteo, in-
 cedunt? Quasi vero quia calcea-
 mentis, vel baculo iter facientes,
 & qui negotiis urbanis inhære-
 bant utebantur, hæc sacerdotibus
 Hebræorum fuissent vetita, qui,
 cum in templo munia sua perfici-
 unt, reputantur domi esse?
 Quod vero subiecit, inde etiam Chri-
 stum discipulis suis, postquam eos
 per totum terrarum orbem, ad
 prædicandum Euangelium misisset, ve-
 tuisse more solito favere: *Μὴ κτήσεσθε*
χρυσὸν, μηδὲ ἀργυρὸν, μηδὲ χαλκὸν εἰς
τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὄδον, μηδὲ
δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥιπέδας.
 Ne possideatis aurum, aut argentum,
 neque æs in zonis vestris, neque peram
 ad iter, neque duas tunicas, neque
 calceos, neque baculum. Ut pote,
 qui eodem habitu eos accinctos voluit,
 quasi ituros ad templum, rem divinam
 facturos, quia revera totus orbis, si
 officium spectes, iis quasi domus Dei,
 atque sanctissimum aliquod templum
 fuit, & ubique locorum supremi Θεο-
 πότερος Christi æternitatis patris, rem
 faciebant, in eo vehementer falli-

Matth. 10.
 9. 10.

tur. Calceos enim suis discipulis Christus non prohibuit, & longe alia fuit istius præcepti ratio, uti superius docuimus. Neque hæc fortassis etiam causa fuit, ob quam verpulorum magistri tam expresse vetuerint populo, templum ingredi: במקלו ובמנעלו ובפתחתו ובאבק שעל רגליו לה יעשה קפנוריה ולה במעורו לה יעשה קפנוריה לה במעורו cum baculo, aut calceo, aut marsupio, aut pulvere super pedes, nec compendii causa, nec cum pecunia ligata in linteo. Id enim vir doctus minime ignorat ob sanctitatem loci factum. Quæ sane est unica ratio, cur & ii qui Templum adibant essent discalceati, & sacerdotes non nisi nudipedes sua munia obirent.

VI. Hoc cum jam dudum à viris doctis observatum sit, Hebræorum sacerdotes discalceatos fuisse dum rem divinam facerent, nescio cur Aaron cum calceis sæpe representetur. Occupavit hic error tabulas vulgares, quæ Belgicis Bibliis inseruntur. Videatur tabula peregrinationis Israelitarum in deserto, &, quod mireris, Moysis pedes in ea nudi, Aaronis

lib. 1.
cap. 6.

ronis vero aliquo involuti integu-
mento apparebunt. In tractatu
quoque Hieronymi Magii, quem Mag. de
Ticetin.
pag. 456 Pontifici Hebræorum Thymiamata
facienti, calcei appinguntur. Ex-
cusari hæc possunt, quia uti poë- Horar.
tis, ita & pictoribus,

*Quidlibet audendi semper fuit æqua po-
testas.*

At Plutarchi insigne est erratum,
qui Pontificem Hebræorum festis
diebus καθόροις sacra fecisse tradit.
Est in eo totus scriptor gravissi-
mus, ut Bachum à Judæis cultum
ostendat. Probare hoc aggreditur
ex eorum Pontifice: Plut.
Sympos.
lib. 4. πρώτον μὲν,
inquit, ὁ δρχερεὺς ἐλέγχε, μετροφό-
ρον τε προϊὼν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἰσ-
βήδαι χροσάτασιν ἐνημμένον χιτῶνα ἃ
ποδηρεν φορεῶν καὶ καθόρους. Primum
enim Pontifex hoc arguit, mitratus
ingrediens diebus festis, & hinnuli
pellem auro contectam indutus, tuni-
camque talarem gestans & cothurnos.
Sed Plutarchus vehementer falli-
tur, cum talia affingit Hebræorum
Pontifici, quæ ab eorum institu-
tis perquam aliena sunt. Falsum

M 5 enim:

enim est diebus festis Pontificem Hebræorum cothurnos gestasse, qui cum reliquis sacerdotibus semper nudipes sacra peragebat. Nam quemadmodum omnes sacerdotes, cum sacra munia obirent, nudis pedibus fuisse constat, ita Pontificem diebus festis fuisse nudipedem res est certissima cum inter ejus vestes nulli quoque calcei memorentur. Sed hæc Plutarchum, scriptorem alias gravem & primis eruditum, tradidisse, nemo mirabitur, qui meminere eum plurima in Symposiacis adversus Judæos futilia scribere. Quale est illud, quod serio asserere non dubitat, eos *πρᾶν τ' ὄιον ἀναφθίναντα πηνὴν αὐτοῖς ὑδάτῳ* colere asinum, qui iis monstraverit aquæ fontem. Quod commentum, ab aliis etiam proditum, jam dudum explosum est. Scilicet Plutarchus & alii scriptores, qui de Judæorum institutis aliquid memoriæ prodiderunt, eorum religionis fuerunt n. i. nime intelligentes, unde plurima narrant, vel ipsi fingunt in contumeliam gentis, quæ prorsus sunt ridicula, & se ipsa destruunt.